

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 209/05-46

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. februára 2006 v senáte zloženom z predsedu Jána Mazáka a zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Alexandra Bröstla o sťažnosti MVDr. P. D., bytom K., a Z. Š., bytom K., zastúpených advokátom JUDr. J. T., P., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OUV-477/20-K2-2001 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo MVDr. P. D. a Z. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OUV-477/20-K2-2001 p o r u š e n é b o l o .

2. MVDr. P. D. a Z. Š. n e p r i z n á v a finančné zadost'učinenie.

3. Úrad justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II je p o v i n n ý uhradiť MVDr. P. D. a Z. Š. trovy právneho zastúpenia 18 286 Sk (slovom osemnásťtisícdivestoosemdesiatšesť slovenských korún) na účet advokáta JUDr. J. T., P., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 9. januára 2004 doručené podanie MVDr. P. D., bytom K., a Z. Š. (ďalej len „sťažovatelia“), bytom K., zastúpených advokátom JUDr. J. T., P., ktoré označili ako „*Ústavná sťažnosť o porušení základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovatelia namietajú porušenie ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II [pôvodne Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru Košice II (ďalej len „úrad justičnej a kriminálnej polície“ a „okresný úrad vyšetrovania“)] v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OUV-477/20-K2-2001.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti okrem iného uviedli:

„Dňa 7. 8. 2001 sme boli vyšetrovateľom Okresného úradu vyšetrovania PZ Košice II (od 1. januára 2004 vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ Košice II) obvinení z trestného činu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa §§ 9 ods. 2 a 248 ods. 1 Trestného zákona, ktoré vyšetrovanie nie je doposiaľ ukončené a vyšetrovateľ je vo veci nečinný.

Na jeho nečinnosť ako aj na postup dozorujúceho prokurátora sme sa sťažovali, pričom naše sťažnosti boli vyhodnotené ako opodstatnené, avšak vo veci sa aj napriek tomu nekoná...

Dňa 7. 8. 2001 sme boli vyšetrovateľom Okresného úradu vyšetrovania PZ Košice II obvinení z trestného činu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa §§ 9 ods. 2 a 248 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že sme ako štatutárni zástupcovia spoločnosti VÍNO a. s. Košice nevyplatili svojim zamestnancom: G. K. mzdu za mesiac december 1999

až do dňa 16. 3. 2000 vo výške 10.062,- Sk JUDr. I. U. mzdu za mesiace december 1999 až apríl 2000 vo výške 20.611,- Sk, R. A. mzdu za mesiace december 1999 až do 28. 3. 2000 vo výške 13.550,- Sk V. G. mzdu za mesiace december 1999 až marec 2000 vo výške 16.918,- Sk, na ktorých vyplatenie mali zamestnanci nárok, v deň ich splatnosti, hoci tento deň mali finančné prostriedky na ich výplatu, teda celkovo nevyplatili mzdy uvedeným zamestnancom za uvedené obdobie v celkovej výške 61.141, – Sk.

Od vznesenia obvinenia vyšetrovateľ vypočul troch svedkov a trestné stíhanie z dôvodu choroby p. Š. prerušil. Dňa 21. 5. 2002 prostredníctvom obhajcu MVDr. P. D. vyšetrovateľovi doložil plnomocenstvo pre obhajcu spolu so žiadosťou, aby ho vyrozumel o všetkých úkonoch.

Dňa 19. 9. 2002 sme podali návrh na zastavenie trestného stíhania, tento návrh sme potom urgovali podaním z 12. 11. 2002. Súčasne sme žiadali vyšetrovateľa, aby sme boli predvolaní na výsluch.

Opätovne sme žiadali byť predvolaní na výsluch listom z 20. 12. 2002, ktorý sme zaslali na vedomie aj dozorujúcemu prokurátorovi Okresnej prokuratúry Košice II.

Následne k veci bol vypočutý 15. 1. 2003 p. D. a dňa 7. 2. 2003 p. Š. Dňa 29. 1. 2003 sme podali vyšetrovateľovi návrh na pribratie znalca a vypočutie svedkov. Dňa 28. 4. 2003 náš obhajca žiadal vyšetrovateľa o podanie správy o stave konania, ktorú žiadosť poslal aj na Okresnú prokuratúru Košice II na vedomie. Na osobné naliehanie obhajcu u vyšetrovateľa bolo dňa 30. 5. 2003 vykonané oboznámenie s výsledkami vyšetrovania. Pri tomto oboznámení sme uviedli, že chceme k veci vypovedať a konfrontovať sa so svedkami. Vyšetrovateľ nám uviedol, bez zápisu, že nášmu návrhu vyhovie. Náš návrh na doplnenie vyšetrovania podaním z 3. 6. 2003 urgoval aj náš obhajca. Od oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania (30. 5. 2003) nebol vo veci vykonaný žiadny úkon...

Ide o pomerne jednoduchú trestnú vec, ktorá pri riadnom vyšetrovaní môže a mala by byť ukončená do dvoch mesiacov. Skutkovo a právne je vec jasná. Je len na posúdení prokurátora, či podá po skončení vyšetrovania na nás obžalobu a následne súdu ako o nej rozhodne...

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že prieťahy vo veci sú spôsobené len a len nečinnosťou vyšetrovateľa.

Samotná celková doba vedenia vyšetrovania je neúmerne dlhá. Ani čas prerušenia trestného stíhania nemôže byť ospravedlnením pre nekonanie, nakoľko od pokračovania v trestnom stíhaní opätovne ubehla doba, po ktorú mohlo byť konanie ukončené...

Na postup vyšetrovateľa sme sa opakovane sťažovali... Krajská prokuratúra v Košiciach naše sťažnosti vyhodnotila ako opodstatnené 28. 10. 2003, napriek tomu sa vo veci nekoná.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľa navrhujú, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní prijal ich sťažnosť na ďalšie konanie a nálezom určil, že:

„v postupe Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II, v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: 477/20-2001, bolo porušené naše ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, nakoľko vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ Košice II v uvedenej veci od vznesenia obvinenia (7. 8. 2001) nepostupoval v konaní tak, aby sa vec prejedнала čo najrýchlejšie, a z úradnej povinnosti, ale bezdôvodne vo veci nekonal...

A žiadame aby bolo vyšetrovateľovi Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II uložené, aby čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádzame ako obvinení (Článok 48 ods. 2 ústavy), tým že sa mu prikáže vo veci samej urýchlene konať.

Ďalej žiadame, aby ústavný súd rozhodol o primeranom finančnom zadosťučinení osoby MVDr. P. D. v rozsahu 300 000,- Sk, a u Z. Š. v rozsahu 100.000,- Sk, ktorú sumu je povinné zaplatiť Okresné riaditeľstvo PZ Košice II, do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu...

Súčasne žiadame, aby ústavný súd zaviazal porušovateľa nášho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, aby nám zaplatil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 14 080,- Sk (dva úkony právnej pomoci á 4 270,- Sk, príprava, prevzatie veci a podanie ústavnej sťažnosti, režijný paušál 2 x 128 Sk x dva – zastupovanie dvoch sťažovateľov, - 20 % zľava)... do 15 dní od právoplatnosti nálezu.“

Po doplnení podania 30. januára 2004 na výzvu ústavného súdu si ústavný súd vyžiadal listom z 28. júna 2004 spis v označenej namietanej veci sťažovateľov. Vyšetrovateľ úradu justičnej a kriminálnej polície (ďalej len „vyšetrovateľ“) oznámil

10. septembra 2004 ústavnému súdu, že návrh na podanie obžaloby bol vo veci sťažovateľov spracovaný 13. júla 2004 a 22. júla 2004 zaslaný Okresnej prokuratúre Košice II (ďalej len „okresná prokuratúra“), pričom obžaloba bola podaná 4. augusta 2004. Vyšetrovateľ ďalej na výzvu zaslal 24. júla 2005 ústavnému súdu kópiu návrhu na podanie obžaloby a kópiu obžaloby (doručené 29. júla 2005).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľov na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a keďže nezistil dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona, rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 209/05-29 zo 16. septembra 2005 o jej prijatí na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 5. októbra 2005 sťažovateľov a riaditeľa úradu justičnej a kriminálnej polície, aby sa vyjadrili k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a riaditeľa úradu justičnej a kriminálnej polície zároveň vyzval, aby sa vyjadril aj k sťažnosti.

Právny zástupca sťažovateľov v odpovedi na výzvu oznámil ústavnému súdu listom z 10. októbra 2005 (doručeným ústavnému súdu 11. októbra 2005), že súhlasí s tým, aby sťažnosť bola prerokovaná bez ústneho pojednávania.

Riaditeľ úradu justičnej a kriminálnej polície sa k sťažnosti vyjadril takto:

„V zmysle Vašej žiadosti... Vám predkladám nasledovné vyjadrenie:

- *dňa 2. 5. 2001 z OR PZ v Košiciach II odboru kriminálnej polície, oddelenia ekonomickej kriminality bol na tunajší úrad zaslaný návrh na začatie trestného stíhania na MVDr. P. D., generálneho riaditeľa V., a. s. K. v konkurze za trestný čin nevyplatenia mzdy a odstupného*
- *uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 7. 8. 2001 bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie MVDr. P. D. a Z. Š. pre trestný čin nevyplatenia mzdy a odstupného*

spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 248a ods. 1 Trestného zákona

- *obidvaja obvinení si proti uzneseniu podali sťažnosť, pričom uznesením Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 10. 9. 2001 bola sťažnosť obv. MVDr. P. D. zamietnutá a dňa 28. 9. 2001 sťažnosť obv. Z. Š. taktiež zamietnutá*
- *od 5. 4. 2002 do 10. 4. 2002 boli vykonané výsluchy svedkov – poškodených V. G., G. K., A. L., JUDr. I. U.*
- *dňa 21. 5. 2002 doložené plnomocenstvo poškodených*
- *zabezpečené listinné dôkazy*
- *uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 10. 6. 2002 bolo v zmysle § 173 ods. 1 písm. b Trestného poriadku z dôvodu ťažkej choroby obvinenej trestné stíhanie prerušené*
- *dňa 19. 9. 2002 zaslaný list od JUDr. T. – návrh na zastavenie trestného stíhania, (v čase keď bolo trestné stíhanie prerušené voči ktorému nebol podaný opravný prostriedok)*
- *dňa 18. 11. 2002 návrh na zastavenie trestného stíhania – urgencia*

Poznámka:

- *od 9. 5. 2001 do 28. 8. 2001 mal spisový materiál pridelený vyšetrovateľ PZ por. Mgr. M. R., ktorý dňa 9. 10. 2001 ukončil služobný pomer príslušníka PZ,*
- *k tomuto obdobiu nie je možné sa bližšie vyjadriť, nakoľko ani žiaden nadriadený z tohto obdobia už na tunajšom úrade nepracuje*
- *dňa 24. 1. 2003 bol spisový materiál pridelený novému vyšetrovateľovi mjr. Ing. Š. B.*
- *po pridelení vyšetrovacieho spisu a jeho naštudovaní bolo zo spisového materiálu zrejmé (viď návrh na zastavenie tr. stíhania zo dňa 12. 11. 2002), že obvinení vypočutí neboli, preto bolo potrebné vo vyšetrovaní pokračovať a obvinených vypočuť*
- *dňa 24. 1. 2003 bolo pokračované v trestnom konaní*
- *dňa 24. 1. 2003 vypočutý obv. MVDr. D., ktorý využil svoje právo nevypovedať v zmysle § 33 Trestného poriadku*
- *dňa 7. 2. 2003 vypočutá obv. Š., ktorá využila svoje právo nevypovedať v zmysle § 33 Trestného poriadku (obaja za prítomnosti obhajcu)*
- *dňa 30. 4. 2002 doručil obhajca žiadosť o podanie správy o stave konania*
- *dňa 12. 5. 2003 boli vyžiadané charakteristiky na obvinených*
- *dňa 15. 5. 2003 bol vyžiadaný register trestov na obvinených*

- *dňa 20. 5. 2003 zaslané predvolania na preštudovanie spisu poškodeným (vid' obálky, doručeny sa vrátili späť s tým, že je adresát neznámy – teda vyšetovanie nemohlo byť ukončené návrhom na podanie obžaloby a pokračovalo ďalej v šetrení miesta pobytu poškodených)*
- *v dňoch 22. 5. – 23. 5. 2003 zabezpečený register trestov na obvinených*
- *dňa 26. 5. 2003 vykonaný výsluch svedka - poškodeného Bc. R. A.*
- *dňa 29. 5. 2003 došli charakteristiky na obvinených*
- *dňa 30. 5. 2003 obvinení preštudovali vyšetrovací spis, kde za účasti obhajcu boli návrhy na doplnenie vyšetovania vyšetrovateľom zamietnuté*
- *dňa 30. 6. 2003 žiadosť obhajcu o podanie správy a vyzozumenie o konaní úkonov, písomná správa nebola podaná, Trestný poriadok neukladá termín dokedy je potrebné na správu odpovedať, tak obvinený ako aj obhajca ani v jednom prípade nevyužili zákonné právo obvineného vyplývajúce mu z ustanovenia § 65 Trestného poriadku, ďalej je potrebné zdôrazniť, že obhajca v jednom prípade nebol vyšetrovateľom PZ o úkone vyzozumený, (vid' zápisnica o výsluchu svedka JUDr. H. P. zo dňa 11. 2. 2004) tento nedostatok bol odstránený dňa 29. 3. 2004 pri oboznamovaní sa s výsledkami vyšetovania pred ukončením*
- *dňa 17. 7. 2003 správa na Okresnú prokuratúru Košice II s tým, že vyšetovanie pokračuje a že vyšetrovateľ bude čerpať dovolenku a obvinení budú predvolaní po 15. 8. 2005 (správne 2003, pozn.)*
- *dňa 13. 10. 2003 vyšetrovací spis doručený na Okresnú prokuratúru Košice II*
- *v mesiaci november register trestov a charakteristiky už boli staršie ako 6 mesiacov – boli vyžiadané nové*
- *dňa 10. 12. 2003 bol pribratý znalec z ekonomiky*
- *dňa 4. 2. 2004 vyžiadanie výpisu z účtu cez Okresnú prokuratúru Košice II*
- *dňa 11. 2. 2004 vypočutý svedok správca konkurznej podstaty – JUDr. P. z výpovede je zrejmé, že obvinení neodovzdali žiadnu účtovnú evidenciu (nevyrozumený obhajca o úkone) – odstránené dňa 29. 3. 2004, záznam o preštudovaní spisu*
- *dňa 16. 2. 2004 vyžiadané charakteristiky*
- *dňa 24. 2. 2004 doručené charakteristiky na obvinených*
- *dňa 22. 3. 2004 vypracovaný posudok*

- dňa 29. 3. 2004 vykonané preštudovanie vyšetrovacieho spisu obvinenými a obhajcom, ktorý prehlásil, že netrvá na opakovaní úkonov ktorých sa nezúčastnil
- dňa 4. 5. 2004 na Okresnú prokuratúru Košice II podaný návrh na podanie obžaloby
- dňa 7. 5. 2004 vyšetrovací spis zaslaný na Okresnú prokuratúru Košice II
- dňa 14. 5. 2004 v zmysle § 174/2d Trestného poriadku vyšetrovací spis z Okresnej prokuratúry Košice II vrátený na došetrenie s tým, že je potrebné vypočuť Ing. M. M.
- dňa 10. 6. 2004 vypočutá Ing. M., z jej výsluchu vyplynulo vypočuť JUDr. K.
- dňa 21. 6. 2004 vypočutý JUDr. K.
- dňa 24. 6. 2004 vykonané preštudovanie vyšetrovacieho spisu s tým, že obhajoba nenavrhuje vykonanie ďalších úkonov, iba navrhuje trestné stíhanie zastaviť, čo nebolo akceptované
- dňa 13. 7. 2004 podaný návrh na podanie obžaloby, ktorý akceptoval i okresný prokurátor a obžalobu podal.

Záverom je potrebné dodať, že vyšetrovateľ PZ postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, pričom hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarávali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán...

Do funkcie riaditeľa ÚJaKP OR PZ v Košiciach II som bol ustanovený dňa 15. 3. 2004, a preto vyššie uvedené informácie boli čerpané z konceptu vyšetrovacieho spisu, ktorý sa na tunajšom úrade nachádza, z vyjadrenia riaditeľa odboru ekonomickej kriminality, ktorý je na uvedenej funkcii tiež iba od 1. 4. 2004 a z vyjadrenia vyšetrovateľa PZ, ktorý mal vec pridelenú od 24. 1. 2003.“

II.

Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhajú vyslovenia porušenia svojho práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“, postupom úradu justičnej a kriminálnej polície v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OUV-477/20-K2-2001.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou už vyslovil, že uvedené základné právo sa chráni aj v prípade konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní po začatí trestného stíhania (§ 160 Trestného poriadku), keď sa občan stáva účastníkom tohto konania ako obvinený (napr. II. ÚS 41/98, II. ÚS 20/02, III. ÚS 99/02).

Účel základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorým je predovšetkým odstránenie stavu právnej neistoty obvineného, sa aj v prípravnom trestnom konaní sleduje konaním a rozhodovaním príslušných orgánov v primeranej lehote.

Otázku existencie zbytočných prieťahov v konaní ústavný súd aj v tomto prípade skúmal s poukazom na svoju stabilnú judikatúru, to znamená s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu a berúc do úvahy: 1. právnu a faktickú zložitosť veci, 2. správanie sťažovateľov a 3. spôsob, akým v konaní postupoval okresný úrad vyšetrovania, resp. úrad justičnej a kriminálnej polície (obdobne napr. II. ÚS 74/97 alebo I. ÚS 70/98).

Pri vyhodnotení doterajšieho konania okresného úradu vyšetrovania, resp. úradu justičnej a kriminálnej polície vo veci sp. zn. ČVS: OUV-477/20-K2-2001 podľa uvedených kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd zistil, že ide o trestné stíhanie proti sťažovateľom obvineným z trestného činu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 9 ods. 2 a § 248 ods. 1 Trestného zákona. Trestná vec sťažovateľov je fakticky zložitejšia najmä s poukazom na jej povahu a potrebu dokazovania (nariadené v decembri 2003).

2. Správanie sťažovateľov v priebehu doterajšieho konania treba posudzovať komplexne. Ústavný súd zobral do úvahy špecifikum trestného konania, že obvinení nemajú osobitnú povinnosť aktívne prispievať k urýchleniu trestného stíhania alebo spolupracovať

s vyšetrovateľom vo svojej trestnej veci. Návrhy, žiadosti, podnety a sťažnosti sú súčasťou ich práva na obhajobu a sú v konečnom dôsledku motivované snahou dosiahnuť priaznivé rozhodnutie ešte v priebehu prípravného konania (zastavenie trestného stíhania). Ústavný súd nezistil v preskúmvanej veci v období, ktoré hodnotil, nijakú významnú skutočnosť v ich správaní, ktorá by odôvodňovala namietanú dĺžku konania.

3. Tretím kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným priet'ahom v konaní sp. zn. ČVS: OUV-477/20-K2-2001, bol postup okresného úradu vyšetrovania, resp. úradu justičnej a kriminálnej polície v období od 7. augusta 2001 do 9. januára 2004 (doručenie podania ústavnému súdu), resp. do 13. júla 2004 (podanie návrhu na podanie obžaloby).

Preskúmaním doterajšieho priebehu konania na základe spisu, ako aj vyjadrení k sťažnosti ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti:

Vyšetrovateľ uznesením zo 7. augusta 2001 začal trestné stíhanie sťažovateľov. Sťažovatelia proti tomuto uzneseniu podali sťažnosť, ktorú okresná prokuratúra uzneseniami z 10. septembra 2001, resp. 24. septembra 2001 zamietla.

Obdobie od októbra 2001 do marca 2002 bolo poznačené nečinnosťou okresného úradu vyšetrovania.

V období od 5. apríla 2002 do 10. apríla 2002 boli vykonané výsluchy svedkov (poškodených) a v nadväznosti na to v ďalšom priebehu konania boli zabezpečené listinné dôkazy.

Uznesením vyšetrovateľa bolo 10. júna 2002 trestné stíhanie sťažovateľov prerušené z dôvodu ťažkej choroby obvinenej. Vyšetrovateľ úradu justičnej a kriminálnej polície ďalej vydal 24. januára 2003 uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní.

V súvislosti s pokračovaním trestného stíhania boli - 24. januára 2003, resp. 7. februára 2003 - vypočutí sťažovatelia (obvinení). V máji 2003 bol vykonaný výsluch svedka a návrhy sťažovateľov na doplnenie vyšetrovania boli zamietnuté.

Vyšetrovateľ úradu justičnej a kriminálnej polície pribral uznesením z 10. decembra 2003 znalca z odboru účtovníctvo (obvinení podali návrh na pribratie znalca 31. januára 2003, pozn.), ktorý vypracoval znalecký posudok 22. marca 2004.

Dňa 11. februára 2004 bola vypočutá ako svedkyňa správkyňa konkurznej podstaty úpadcu V., a. s., K.

Po tom ako obvinení a ich obhajca preštudovali 29. marca 2004 vyšetrovací spis, vyšetrovateľ podal 4. mája 2004 návrh na podanie obžaloby okresnej prokuratúre.

Vyšetrovací spis bol 14. mája 2004 vrátený na došetrenie, v zmysle ktorého vyšetrovateľ vykonal ďalšie výsluchy (10. a 21. júna 2004). Po preštudovaní vyšetrovacieho spisu 24. júna 2004 obhajcom, ktorý navrhol trestné stíhanie zastaviť, vyšetrovateľ úradu justičnej a kriminálnej polície podal 13. júla 2004 návrh na podanie obžaloby, na základe ktorého okresný prokurátor podal obžalobu proti sťažovateľom na Okresnom súde Košice II (konanie vedené na tomto súde sa vedie pod sp. zn. 3 T 49/04).

Ústavný súd vychádzal z toho, že za zbytočný priesťah v konaní orgánu činného v trestnom konaní možno považovať dobu jeho nečinnosti alebo zjavne neefektívnej činnosti pri napĺňaní účelu Trestného poriadku, predovšetkým požiadavky, aby trestné činy boli náležite zistené (§ 1 ods. 1 Trestného poriadku). Na základe svojich zistení ústavný súd konštatoval, že k zbytočným priesťahom v konaní okresného úradu vyšetrovania došlo v období od októbra 2001 do marca 2002 (asi šesť mesiacov) a v období, keď sa pokračovalo v trestnom stíhaní v priebehu roku 2003 (od 7. februára 2003 do 26. mája 2003 a od 27. mája 2003 do 10. decembra 2003, t. j. počas desiatich mesiacov). V týchto obdobiach bol úrad justičnej polície buď nečinný alebo konal neefektívne (počas roku 2003

iba opakoval úradné úkony z dôvodu plynutia času, aktualizoval výpisy z registra trestov, resp. charakteristiky obvinených).

Obdobie od 10. júna 2002 do 24. januára 2003, t. j. obdobie sedem a pol mesiaca, počas ktorého bolo trestné stíhanie prerušené uznesením úradu justičnej a kriminálnej polície, nemožno zahrnúť do obdobia zbytočných priet'ahov. K porušeniu základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nemôže dôjsť počas obdobia, na ktoré orgán činný v trestnom konaní prerušil trestné stíhanie podľa § 173 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

V ďalšej fáze trestného stíhania v priebehu roku 2004 úrad justičnej a kriminálnej polície v zásade postupoval plynulo a bez zbytočných priet'ahov až do podania návrhu na podanie obžaloby (máj, resp. júl 2004).

Ústavný súd so zreteľom na všetky uvedené skutočnosti konštatoval, že v konaní úradu justičnej a kriminálnej polície vedenom pod sp. zn. ČVS: OUV-477/20-K2-2001 sa v namietanom období vyskytli obdobia nečinnosti a neefektívnej činnosti v celkovej dĺžke viac ako jeden rok, preto uvedeným postupom došlo k zbytočným priet'ahom v označenom konaní, ako aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy na prerokovanie ich vecí bez zbytočných priet'ahov.

III.

Keďže ústavný súd rozhodol, že postupom úradu justičnej a kriminálnej polície v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OUV-477/20-K2-2001 došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, zaoberal sa aj ich žiadosťou o priznanie finančného zadosťučinenia podľa čl. 127 ods. 3 ústavy.

Pretože ústavný súd rozhodol o tom, že bolo porušené základné právo s'ťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, zaoberal sa aj ich žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Dospel pritom k záveru, že v danom prípade je postačujúci výrok o porušení základného práva, a preto finančné

zadosťučinenie sťažovateľom, ktorí požadovali sumu 300 000 Sk, resp. 100 000 Sk, nepriznal.

Ústavný súd napokon rozhodol o úhrade trov konania, ktoré sťažovateľom vznikli v súvislosti s ich zastupovaním v konaní pred ústavným súdom advokátom JUDr. J. T., ktoré vyčíslil sumou 18 286 Sk podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za 1. polrok 2003, ktorá bola 13 602 Sk. Náhrada bola priznaná za dvakrát dva úkony po 4 530 Sk pri znížení základnej sadzby o 20 % a dvakrát režijný paušál 150 Sk.

Trovy konania je úrad justičnej a kriminálnej polície povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. februára 2006